

De septemberrit

Ens! Waar is Ens?

Ik had er eerlijk gezegd nog nooit van gehoord. Maar dat is het leuke van onze tochten. Je komt op plaatsen waar je nog nooit geweest bent of van gehoord hebt. En Ens ligt gewoon in de Noord-oost polder aan de N50. Klein dorp maar wel met een gezellig restaurant dat open is om 10.00u.

De dag ervoor hield ik mijn hart vast. Het regende de hele dag. En ik had weer eens iets over watjes geroepen. Maar om al ruim 135 km door de regen naar een beginpunt te rijden vind ik te gortig. De weersverwachting was droog. Maar hoe vaak hebben die jongens het mis? Dus vroeg op en maar doorbijten. Wat is het nat buiten! Maar geen regen. Wel een soort mist of laaghangende bewolking.

Ik zet de Garmin aan en tik Ens in. Dat valt tegen. De aankomsttijd geeft mij maar weinig marge met de afgesproken tijd. Wegwezen dus. En overal file natuurlijk, dat knabbelt ook aan mijn doorlooptijd. Bij Utrecht zit ik te slapen en neem de verkeerde afslag. Komt wel weer goed maar wel ruim 6 minuten tijd kwijt.

Even doorrijden dan maar in de hoop dat er niet geflitst wordt. Ai, politieauto vooruit. Maar even netjes meerijden. Die slaat af naar het vliegveld en oefenterreinen. Gas er weer op. Gaat de brug nu ook nog open? Ik kan er net door. Even snel een pitstop om te tanken. Maar 4 minuten verlies. En daar pik ik Sandra Haeck en Jos van Rijn op.

Paar minuten na tien bij het wapen van Ens. Dat hebben ze ook nog; een wapen. Er staan genoeg motoren voor. Klopt want er zijn rond de 15 aanmeldingen. Terwijl ik de helm afzet en de Garmin van de motor haal worden wij aangesproken door een jongedame die ons allemaal een energiedrankje wil aanbieden. Dus krijg ik 15 blikjes om uit te delen. Leuk, sponsoring.

Binnen zit men lekker aan de koffie en daar wordt een stuk appelgebak bij geserveerd dat zijn weerga niet kent. Ik heb al een keer geroepen dat men ergens de winnende appeltaart had maar deze scoort in de top. Een groot stuk ook. Met een lik slagroom.

Verzamelen in Ens

Marcel Kuijper is vandaag onze gids. Hij heeft een probleem want zijn Tomtom is aan het vliegen en kan hem niet vanuit zijn rug souffleren. Wat nu? Gelukkig is er iemand die een tanktas wil uitlenen en gaan we het zo proberen. Gert Brandt had nog een zeer strenge mail gestuurd waarin stond dat we om klokke 10.30u zouden vertrekken. Dat maakte mij ook zo zenuwachtig om op tijd aan te komen. Even voor half elf wordt het gezelschap onrustig en gaat naar buiten. Ik betaal vrijmoedig de rekening. Ga het natuurlijk wel bij de penningmeester declareren.

Er is een lichte vertraging door treuzelaars. Daar profiteert Jan Overbeeke van. Die had dus wel voor de brug gestaan. Er is direct een wegomlegging maar daar laat Marcel zich niet door uit het veld slaan. Over de Repelweg naar de Leeuwte. En daar slaat het noodlot toe. Gert heeft keurig in tweede positie bewaakt dat Marcel de goede weg berijdt.

Maar zijn motor, van niet nader te noemen Amerikaanse makelij, valt stil. Geen beweging meer in te krijgen. Een telefoontje met zijn dealer moet uitsluitel geven op afstand. Aanvankelijk heeft en geen geschikt gereedschap want alleen maar metrisch. Maar om een zekering te wisselen heb je alleen maar een puntig tangetje nodig. En dan komt de motor na een klein half uur weer tot leven. Daar gaan we weer.

Dat duurt niet langer dan zo'n 800 meter want dan valt het ding weer stil. Nu wordt het tijd om de vrienden van de ANWB in te gaan schakelen want zoveel zekering hebben we niet bij ons. En we hebben allemaal geleerd dat je best een zekering mag vervangen maar dat je ook moet weten waarom deze stuk is gegaan. De gele mannen zullen er binnen het uur zijn. Daar gaan wij niet op wachten. Marcel zal ons alleen moeten gidsen. Gert blijft eenzaam achter langs de Leeuwte, vlak voor sint Jansklooster. Daar komt een zeer bekend schaatser vandaan volgens Evert. Hij was er overigens niet toen we door het dorp reden. Woont die niet in Canada tegenwoordig?

Dit is Overijssel. Een provincie waar we niet heel vaak gereden hebben. Langs natuurgebied de Wieden komen we bij Zwartsluis. Stouwweg naar Baarlo. Dan binnendoor naar de rand van Meppel. De Lankhorsterweg naar Halfweg. Zo'n plaatsnaam die je nogal eens tegenkomt in Nederland.

Het zal inderdaad wel ergens halverwege geweest zijn. Koekange, Kerkhuizen, Ruinerwold, zo maar wat plaatsnamen waar we langs komen. In een mooi tempo overigens. Niets te klagen voorin. Iedere keer zo rond de maximum snelheid. Achterin zullen ze dus bij tijd en wijle even aan moeten halen.

Jammer; deze mooie Amerikaanse motor laat het afweten

En dan rijden we Giethoorn binnen. Hier varen de bootjes met elektrische motoren, fluisterbootjes.

Lunchen in Giethoorn

En wij komen met ronkende motoren het dorp binnen denderen. Het is tegen enen en mijn maag vertelt mij dat het tijd wordt. Het is daarom goed dat we stoppen bij een fraaie uitspanning. Prachtig aan het water, je moet over een bruggetje om in het restaurant te komen. Volgens mij moet je in heel Giethoorn over een bruggetje. De dames van het restaurant zijn bijzonder gastvrij. Zoveel mooie kerels in de tent dat vinden ze in Giethoorn wel leuk. Nu moet ik zeggen dat het allemaal erg efficiënt en vriendelijk ging. Zelden heb ik zo snel zoveel uitsmijters op tafel zien komen. En ze waren nog lekker ook. Nog wat andere maaltijdkeuzes gezien. Er blijven lieden een poging tot gezond doen of afvallen.

Overigens is Gert weer bijgetrokken. Motor doet het weer. Bleek een kabel tegen de cilinderkop aan te komen. Isolatie was doorgesmolten. Niets dat een tierap en isolatietape niet kan oplossen. Maar hoe kwam het nu dat die kabel daar hing? Mogelijk heeft de vorige eigenaar wat gesleuteld.

Al met al zitten wij binnen het uur weer op de motor. Niet slecht als je 20 man moet voederen. Die 20 waren overwegend de vaste mannen plus Sandra. Nog een tweetal introducés. Eén van Luuk en één van Guido.

De laatste is Martijn en die is meteen lid geworden. Althans daar ga ik hem bij helpen. Jonge copilot die van zijn gezagvoerder mee moest. Bleek al wel een paar andere Europagangers te kennen. Die jongen kan nog gevormd worden. Is nodig want komt nu al op een GS aanzetten. En er zijn zoveel andere motoren die je ook moet leren kennen.

Maar we gaan verder. Want er wacht ons een rondje Nederland van ongeveer 2½ minuut. D.w.z. het dorp Nederland. Dorp van niks. Net zoals Wetering en Braambos. Of wat te denken van Ossenzijl? En ik neem aan dat de Lindedijk langs het watertje de Linde ligt. Of staan er vele Linde-

bomen? En je zult toch maar in Slijkenburg wonen. Dat durf je toch niet onder een sollicitatiebrief te zetten? Dan liever wonen in Kuinre.

Via Blankenham, Baarlo en Blokzijl gaan we weer op Vollenhove aan.

Dat heeft een alleraardigst centrum met een plein naast de kerk. En daar zitten meerdere kroegjes. Het weer staat ons toe dat we even op het terras plaatsnemen. Mooie tocht gereden. Heeft Marcel goed uitgezocht met Gert.

Nu de gesponsorde blikjes nog even uitdelen.

Ik heb zo'n energiedrankje opgedronken halverwege naar huis. Niets van gemerkt. Thuis in afwachting van het eten in slaap gevallen op de bank.

Rein van der Louw

Terras in Vollenhove

